

sine Midler, og som ogsaa bærer Ansvar for en forsvarlig Gennemførelse af Valutapolitiken, ene her bør træffe Afgørelsen.

Flertallet indenfor Repræsentantskabet vil dog gerne udtale som sin Opfattelse, at en hurtig Gennemførelse af Pariteten vilde være mest ønskelig, navnlig fordi man derved vilde undgaa at blive besværet med et fortsat uløst Valutaproblem, der allerede nu har virket tilstrækkeligt enerverende og ødelæggende paa det danske Erhvervsliv og forøvrigt ogsaa unødigt har fordyret alle Varepriser, fordi man stedse i sine Varekalkulationer var nødsaget til at indregne en Valutarisiko. Men ydermere vilde en hurtig Tilbagevenden til Pari ganske givet ogsaa befri Erhvervslivet for den Stagnation og Forretningsulyst, som let kan blive Følgen, naar man i Aarevis skal regne med et sagnetlig nedadglidende Prisniveau.

At de eventuelle Besværligheder for Erhvervslivet, som en Tilbagevenden til Pari maatte medføre, skulde blive særligt skærpede, fordi man hurtigt gennemførte Operationen, er heller ikke indlysende. Naar en Fremgang i den danske Krone fra 60 Guldøre til 85—90 Guldøre har kunnet foregaa, uden at hidtil større Besværligheder, endsiges Ulykker er hændet, skulde Springet fra 85—90 til 100 heller næppe formodes at fremkalde nogen Katastrofe (Inertien i Varepriserne — særlig den mindre Handels — og Haandværkets — er som bekendt saa stor, at man sikkert vil faa Tid til at realisere sine forhaandenværende Lagre uden større Tab).

Skulde der ikke desto mindre — da det indenlandske Prisniveau selvsagt efterhaanden maa tilpasses Kronens forøgede Værdi — opstaa Vanskeligheder for Erhvervsforetagender af større samfundsmæssig Betydning (f. Eks. med en stor Arbejderstab), saa skulde man anse det for rimeligt, om Nationalbanken (maaske i Forening med Statsmagten) i saadanne Tilfælde — navnlig hvor man stod overfor fuldt levedygtige Foretagender — vilde give sin nødvendige Støtte i Overgangstiden.

Ydermere maatte man vel anse det for sandsynligt, at hele det arbejdende Samfund herhjemme, ligesom i England (og Sverrig), efter en lykkelig Gennemførelse af Guldpariteten vilde kunne gøre Regning paa lette og billige Penge, hvorimod det ikke er helt let at se, hvorledes man, saalænge Valutaproblemet er uløst, med Rimelighed tør vente større Lettelser i Kreditindskrænkningen eller Diskontoen udover den sidste Nedsættelse.

At samtidig med Valutaens Fæstnelse til Guldet selvfølgelig ogsaa alle Valutarestriktioner og Valutacentralen ophævedes, nævnes kun for en Ordens Skyld, men vilde iøvrigt ogsaa være et Punkt af stor Betydning for det sunde Forretningsliv, der vilde hilse en saadan Tilbagevenden til normale Tilstande som en overordentlig Lettelse og Befrielse.

Med Hensyn til de Virkninger, som Kronens Tilbageførelse til Guldparitet maatte medføre for Fondsbørsen, og som Repræsentantskabet naturligvis i særlig Grad har sin Opmærksomhed henvendt paa, mener vi at kunne udtale, at vi ikke nærer nogen Frygt for, at disse Virkninger skulde blive af nogen skadelig Karakter.

Vi regner saaledes med, at Obligationer i det lange Løb vil profitere af Kronens Paritet — til største Gavn for Sparekasserne, for Byggeriet og derigennem til Afhjælpning af Bolignøden. I denne Forbindelse maa vi naturligvis samtidig gøre opmærksom paa de Beholdninger af danske Obligationer, der findes paa udenlandske Hænder, og af hvilke der kunde tænkes at vende visse Beløb tilbage, naar Kronen var kommet i Paritet.

Hvad Aktiebørsen angaar, vilde man maaske for visse Kategoriers Vedkommende (Dampskibsaktier, enkelte Eksportindustrier) endnu en Stund være nødt